

baaret Rente; lad Højesteret dele os imellem. Men stiller jeg mig paa det Standpunkt, at jeg i Øjeblikket stemmer imod eller siger: Stemmer ikke, saa vil Spørgsmaalet kun blive halvt løst i det ene Tilfælde, i det andet Tilfælde overhovedet ikke blive løst ved Højesterets Afgørelse. For at dette kan ske, er det, at jeg stemmer for den Flertalsindstilling, der nu foreligger, ikke fordi jeg har forandret Stilling, for jeg har haft den samme Stilling lige fra Begyndelsen og til nu, men fordi jeg har villet prøve, hvor langt Rigsdagen vilde gaa med.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Efter at Ordføreren (Kr. Kristensen) har gjort Rede for Fællesudvalgets Forhandlinger og for Flertallets Indstilling fra Fællesudvalget, behøver jeg ikke dertil at føje ret mange Bemærkninger. Jeg skal blot udtale, at jeg kan tiltræde Fællesudvalgets Flertals Indstilling og foreslaar dette høje Ting at vedtage den.

I den indgaaende, fra mange Sider fremkomne juridiske Debat angaaende Invalidforsikringen skal jeg slet ikke blande mig. Jeg har i Arbejdet med denne Lov først og fremmest set paa Invaliderne, og, som dette høje Ting ganske sikkert vil kunne forstaa, navnlig set paa dem ud fra et lægeligt Standpunkt, og ud fra dette Standpunkt er jeg kommet til det Resultat, at en Del af disse Invalidere er saaledes stillede, at den Invalidrente, der blev givet dem i 1921, ikke var for høj, men for en meget stor Gruppe andre Invalidere var den væsentlig for høj, navnlig under Hensyn til det faldende Prisniveau, og ved Lovforslagets Udarbejdelse er der da sket det, at for de vanskeligst stillede Invalidere opretholdes Renten, hvilket faktisk under Hensyn til det faldende Prisniveau betyder, at de vil blive væsentlig bedre stillede, end da Loven blev givet i 1921. Dette er for mig langt vigtigere end alle de juridiske Betragtninger og Argumenter, som er blevet fremsat i denne Sag.

Hvad de øvrige Udtalelser angaar, som er faldet ved denne Behandling, kunde det ærede Medlem Hr. P. Munch maa- ske mene, at jeg skylder ham nogle Modbemærkninger. Gentagne Gange er det ærede Medlems Standpunkt imidlertid blevet saaledes modsagt, at væsentlige Modbemærkninger ikke mere behøves, men hvis det ærede Medlem trænger til afgørende Modbemærkninger, vil jeg anbefale det ærede Medlem at læse i Rigsdagstidende den Tale, hans Partifælle det ærede Med-

lem Hr. Rode holdt om Ulykkesforsikringsloven. Hvis det ærede Medlem overalt i det ærede Medlem Hr. Rodes Tale vil ind- sætte „Invalidforsikring“ i Stedet for „Ulykkesforsikring“ og „100 pCt.s Invalider“ i Stedet for „Enker med Børn“, vil det ærede Medlem faa en ganske fortræf- felig Modargumentation mod hele det Prin- cip, han har anlagt i sine Taler her, og da jeg ikke mener mig i Stand til at frem- sætte disse Bemærkninger paa en bedre Maade, end det ærede Medlem Hr. Rode har gjort, vil jeg ikke gentage dem, men, som sagt, anbefale det ærede Medlem at læse dem i Rigsdagstidende. Jeg tror nok, at denne Tale blev holdt paa et Tidspunkt, da det ærede Medlem Hr. P. Munch var i Genève, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem kender den. Overhovedet er der jo det ejendommelige ved det ærede Med- lem Hr. Rodes Taler, at de er langt bedre, naar det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke er til Stede.

Med disse Bemærkninger skal jeg an- befale Tinget at vedtage Lovforslaget i den af Flertallet foreslaaede Affattelse.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen; denne Sag er drøftet saa tidt, og det er mit Indtryk af Forhandlingerne i de sidste Dage, at Tingets Medlemmer i høj Grad trænger til at komme hjem.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch be- klagede sig over, at de Muligheder, som havde vist sig i Udvalget for Opnaaelse af en Overenskomst, ikke gav noget Resultat, eller beklagede i hvert Fald, at der ikke var blevet gjort Indrømmelser til den Side, det ærede Medlem tilhører. Hertil skal jeg kun sige, at det ærede Medlem har hele Tiden stillet sig paa det Standpunkt, at vi kunde faa Lov til at gøre Indrømmelser overfor ham, men selv gav han ingenting, og det er dog en Selvfølge, at under disse Forhold kan der ikke komme noget ud af Forhandlinger, det behøver det ærede Medlem slet ikke at forundre sig over.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch bli- ver ved med at paastaa, at der ved Gen- nemførelsen af det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden ikke vil ske nogen Bespa- relse, og at vi vil faa en ubrugelig Lov. Det er nu min Overbevisning, at med de Ændringer, som her er foreslaaet af Flertallet, vil Loven blive langt bedre end den nuværende, og der vil jo ogsaa blive ad- skillige Besparelser, ogsaa Besparelser ud- over, hvad de gamle skal miste. Der er